likku lopsakust. Üksikuist isamaa lauludest oleks nimetada kaunimatena: »Palumine«, »Lauliku isamaja«, »Särama«, »Pisarad«, »Ärge riielge«, »Kalevite kodu«, »Orjaöö«, »Unusta«. Kõigis R.-i isamaa-lauludes on kergesti ära tunda Koidula, Kreutzwald'i ja isegi Kuhlbars'i mõjustusi. Isamaa-laulude hulka käivad ka R.-i laulud Soomele. Soome on ärkamisaja luuletajatele reaalseks kujutelmaks tulevasest Eestist. Soomele pühendatud luuletuste hulgas pälvib tähelepanu »Põhjanael«, kus öeldakse: »Oh põhjanael ja põhjarahvas, nüüd olge märgiks minule«. Ühiskondlikke ning isamaalisi teeme teenivad ka valmid ning lugulaulud ja tähtpäevade luuletused. — R.-i armastuslaulud omavad vähe isikupärasust, nagu see on iseloomustav peaaegu kõigile ärkamisaja laulikuile. Küll leidub R.-i luules mõningaid elavamaid mõtteid armastuse kiirest kaduvusest ning armastusunistuste magususest, kuid enamikus on see saksa romantikute järellaul, mis on jõudnud hilistusega Eestisse. R.-i kaunimaid luuletusi tuleb otsida ta looduslaulude hulgast. Nende seas leidub elevuslikke puhtisiklikust elamusest põhjustatud luuletusi, kuid on ka mõtisklevaid luuletusi, mis vihjavad Kreutzwald'i eeskujule, samuti leidub luuletusi, millede elamus on ühendatud isamaaliste motiividega. Looduslauludest esikohal seisab pateetiline »Päikene«, mille pidulikkust tõstab tema värsi peoonide, daktülite ja trokaide vaheldus. »Päikesele« järgnevad säärased kaunid luuletused, nagu »Sügise tulekul«, »Õhtu«, »Õhtu päike«, »Murukoppel« ja »Elutee«. On ilmne neis luuletustes ka Koidula ja Veske mõjustus, kuid omapärane R.-i luuletajaloomus on need mõjustused hästi kasutanud. Mis puutub R.-i luule vormilisse külge, siis on see primitiivne nagu kõigil ärkamisaja lüürikuil. Valitseb neljikmõõt värsis ja salmis. Veermeks on peaasjalikult trokai. Lepitakse üle rea riimimisega, riimidena käsitletakse väga sagedasti muutelõppe. Vigasteks riimideks peetud riimide hulgas leidub hädariimina tarvitatud uusriime, riimitehnika tundmatuse tõttu ei ole neid riime viimistletud ei täishääliku ega umbkooskõla seisukohalt. — R. on seisnud oma aja juhtivate eesti meestega sagedas kirjavahetuses. Nagu teada, on R. juba varakult tutvunud Kreutzwald'iga, kes on saanud oma kirjade kaudu R.-i tõeliseks kasvatajaks ja juhatajaks. Kreutzwald on kirjutanud R.-ile mitusada õpetlikku kirja. Kreutzwald'i kaudu on R. saanud tuttavaks Soome prof A. Ahlquist'iga ja prof J. Köler'iga. Ka Koidulat õppis R. tundma juba Koidula neiupõlves ning jäi temaga kirjavahetusse veel Koidula Kroonlinna ajajärgus. Samuti seisis ta sõbralikus vahekorras M. Veskega, H. Treffner'iga ja oli C R. Jakobson'ile ustavaks abimeheks. R. on »Perno Postimehest« hakates teinud kaastööd »Eesti Postimehes«, »Sakalas«, »Virulases«, »Olevikus«, »Valguses«, »Oma Maas«, »Virmalises«, »Rahva Lõbu-lehes« ja »Uues Tartu Seitungis«.

Kampmann, Peaj, II[II], lk. 156—162; Ridala, E. kirj. ajal., II[II], lk. 81—96; F. Tuglas, Kriitika II (1926), lk. 103—114; A. R.-i Laulud (1904), lk. 333—43; E. Kirj. 1917, lk. 289—93 (A. Jürgenstein), 1922, lk. 65—72 (A. Perandi); Post. 1922, nr. 34; A. R., Valik luuletusi (1924, korrald. K. Perandi, lk. V—XIII). *H. V.*

REINWALD, Jüri (pseud. **Ilmar**), eelmise vend, ajakirjanik, sünd. 18. XI 1853 Tarvastu klk. Ilissa talus, oli umbes 9 a. rahvakooli-õpetaja, toimetas peale seda Peterburis ja Narvas aa 1887—99 (?) ajalehte »Virmaline«, pidades ühtlasi kauplust ja trükikoda Narvas. Õpetajana oli ta C. R. Jakobson'i »Sakala«, hiljemini, peale Narva-perioodi, »Postimehe« kaastööline. Senaator Manassein'i (vt.) revideerimise puhul (1882 — 83) andis ta viimasele 2 märgukirja, ühe 1500 allkirjaga ja teise, mis oli Eesti Kirjameeste Seltsis alla kirjutatud 68 õpetaja poolt. Narvas asudes võttis R. osa seltskondlikust elust, pidas kõnesid ja teotses karskuse alal. Hiljemini oli ta Tartumaal Udernas kaupluse pidajaks ja veetis oma viimased eluaastad kaupluse- ja veskipidajana Nõos, kus suri 22. XI 1913.

R.-i leselt saadud andmed; Liivimaa kuberm.-valitsuse akt nr. 192 Riigi keskarhiivis; Post. album, 231; Post. 1913, nr. 271; Fr. Tuglas, Ado Grenzsteini lahkumine (1926), lk. 54 j., 80 j.; (P. Põ) l (d), Eesti ajakirjanduse ajaloost (EÜS-i alb. VI, lk. 31—69); Olevik 1895, nr. 48. *A. Kr.*

REISIK, Marie, seltskonnategelane, sünd. 25. I. 1887 Pärnumaal Kilingi-Nõmmel kaupmees Tamman'i tütrena, omandas a. 1908 Pariisis *Alliance Française*'i õppeasutise juures prantsuse keele õpetaja kutse ja oli selle järel, abiellu astunud advokaat P. Reisikuga, tegev õpetajana mitmes Tartu keskkoolis ja aa. 1919—21 Tallinna koolides. Aa. 1911—18 toimetas R. Tartu Naisseltsi ajakirja »Naiste töö ja elu«, oli a. 1918 Tartu Naisühingu ideelisi rajajaid ning lühemat aega selle juhataja. 1919. a. siirdus R. Tallinna, kus asub praegugi (1928), olles Eesti naisliikumise silmapaistvamaid ja energilisemaid juhte. R. oli Eesti Asutava Kogu liige rahvaerakonna nimekirja järgi, valiti a. 1920 Eesti Naisorganisatsioonide Liidu juhatajaks, mis kohal asub senini, ja esindas Eesti naisorganisatsioone a. 1925 Washing-